

Rozžehnejme se s tím tělem,
pochovejme ho s pokojem,
v nádeji toho vzkříšený,
na Sionu prebývaný.

Skovávát se porušené,
vstane k súdu jsa vzkříšené,
pochovávát se smrteľné,
tudyž bude nesmrteľné.

Z země je vzato, v zemy jde,
duchovný z zemy ven výjde,
když aneľ trúbú poslední
hlas Syna Božího zazný.

V techto se slových my tešme,
v praci dobre se posilnme,
hotový téhož čekejme,
k smrty Pána dočekejme.

Kriste pro Tvé oslavény
dej nám hríchů. odpustény,
at nás nezže večný plamen,
uchovej nás Kriste, Amen.

2039.

Z Velké

Mírně.

Tě - lo mrtvé v hrob kła - dú - ce, Tebe, živých, mrtvých
Ot - če, pro - sí - me nechť zde v po - ko - ji od - po -
či - ne po svém bo - ji.

Tělo mrtvé v hrob kladúce,
Tebe, mrtvých, živých Otče
prosíme, nechť zde v pokoji
odpočine po svém boji.

Vem si, země, co jest tvého,
ducha však nesmrteľného,
Bože, mu (jí) propůjčeného,
vem nyní do lůna svého.

Nám, Ježíši, rač popříti,
k šťastnému cíli dojíti,
ať se tam někdy zhledáme
stým, (s tou), jenž teď pochováváme.

Zatým všem dušem zemreľých,
rodičů, přátel, příbuzných
dej, Pane, odpočinutí,
světlo věčné ať jim svítí.